

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Socialudvalget har i brev af 1. december 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 118 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

15. december 2009

J.nr. 2009-0021221

Spørgsmål nr. 118:

”Ministeren bedes redegøre for udviklingen i andelen af relativt fattige børn under 18 år, hvor relativ fattigdom defineres som indkomst under 50 pct. af medianindkomsten, fra 2001 og frem til det seneste år med detaljerede indkomstoplysninger.”

Endeligt svar:

At en person har en indkomst under 50 pct. af medianindkomsten kan tages som et udtryk for, at personen har en relativ lav indkomst. Det siger derimod ikke nødvendigvis noget om, hvorvidt personen er fattig. Fattigdom handler om mere end blot det enkelte års indkomst og påvirkes af individuelle præferencer og behov samt formue/gældsforhold mv.

Personer med en indkomst under 50 pct. af medianindkomsten benævnes lavindkomstgruppen.

Andelen af børn i lavindkomstgruppen er øget frem til 2004. Herefter er andelen faldet svagt, som det fremgår af nedenstående tabel. 2006 er det seneste år, hvor der foreligger detaljerede indkomstoplysninger. Finansministeriet forventer at kunne offentliggøre fordelingstal for indkomståret 2007 primo 2010.

Tabel 1
Andelen af børn i lavindkomstgruppen. 2001-2006. Procent.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Andel børn i lavindkomstgruppen	3,1	3,4	3,6	4,4	4,2	4,3
- heraf ude af gruppen året efter, pct.	55,7	53,4	50,4	55,4	52,1	
Andel, hvis 50 pct. af den prisindekserede medianindkomst i 2001 anvendes som lavindkomstgrænse	3,1	3,2	3,2	3,2	2,7	2,6

Anm.: Lavindkomstgrænsen er defineret som 50 pct. af medianindkomsten og lavindkomstgruppen er personer med en indkomst, der er lavere end lavindkomstgrænsen. Indkomstbegrebet er den familieækvivalerede disponible indkomst, dvs. familiens samlede disponible indkomst fordelt ligeligt på familiens medlemmer efter der er taget højde for stordriftsfordele ved at være flere om at dele de fælles udgifter.

Kilde: Beregninger på basis af stikprøver på 33,3 pct. af befolkningen (Lovmodellen).

Der er sket en stigning i indkomstforskellene i perioden fra 2001 til 2006. Denne udvikling skyldes især udviklingen i kapitalindkomsterne, der er øget kraftig på grund af stigninger i boligpriserne og aktieindkomsterne.

Udviklingen fra 2001 til 2006 skal ses i sammenhæng med, at medianindkomsten og dermed lavindkomstgrænsen er øget markant. Hvis der som lavindkomstgrænse i stedet blev anvendt en grænse på 50 pct. af den prisindekserede medianindkomst i 2001, ville andelen af børn i lavindkomstgruppen i 2006 være mindre end i 2001, jf. tabellen.

Stigningen i andelen af børn i lavindkomstgruppen er ikke udtryk for, at flere familier i gennemsnit har fået mindre til forbrug, tværtimod. Forbrugsmulighederne for familier med børn i lavindkomstgruppen er 14,1 pct. højere i 2006 end i 2001 målt i faste priser, dvs. realt 14,1 pct. højere.

Omkring en tredjedel af lavindkomstgruppen er studerende, der kun vil være i denne gruppe i en kortere periode. Der er kun meget få efterlønsmodtagere, folke- og førtidspensionister i lavindkomstgruppen.

Der er betydelig udskiftning i lavindkomstgruppen. Over halvdelen af de børn, der er i gruppen i et år, er ude af gruppen igen året efter. Det betyder, at langt de fleste børn i gruppen kun er berørt af lav indkomst i kortere tid. Der er stor forskel på at være berørt af lave indkomster i en kortere periode og på at vokse op i en lavindkomstfamilie gennem hele barndommen. Dertil kan det bemærkes, at børnene i alle årene udgør en mindre andel af lavindkomstgruppen end de udgør af befolkningen, og at børn dermed er underrepræsenteret i lavindkomstgruppen.

Venlig hilsen

Inger Støjberg